ПРАЗНИЦИ НА ПРОЛЕТНОТО ВДЪХНОВЕНИЕ

Пред XXVI международен фестивал „Мартенски музикални дни"

Броени дни остават до 15 март, когато в Дома на културата тържествено ще бъде открит нашият пролетен музикален фестивал. И тази година той ще ни срещне с нови творби, състави и изпълнители, ще предизвика пролетно настроение, ще впише нови страници в летописа на социалистическата ни музикална култура.

Предстоящият фестивал бе поводът да разговаряме с н. а. АЛИПИ НАЙДЕНОВ — заместник-председател на Окръжния съвет за култура и главен художествен ръководител на Русенската държавна филхармония.

— Другарю Найденов, като дългогодишен ръководител на Русенската филхармония Вие особено добре познавате нашия фестивал. Какви тенденции забелязвате в неговото развитие! Какъв ръст бележат музикалните му и социални измерения!

— Ако внимателно се вгледаме в изданията на фестивала през последните десетина години, въпреки неизбежните колебания ще забележим наистина едно развитие в неговите програми. Представянето на нови произведения от български композитори, на музикалното творчество от социалистическите страни и особено на произведения от съветски композитори се съчетава с най-значимото в световната музикална класика, като явният стремеж към поддържане на кантатно-ораториалното „Статукво" на фестивала категорично е доказан с изпълнението на не една мащабна музикална творба и то най-често премиерно за страната.

Социалните измерения на фестивала се определят от целенасочения интерес на русенската публика към истинските фестивалните изпълнения, каквито не липсваха през този период. И все пак мисля, че сега е необходимо качествено да се преосмислят някои положения във все още устно формиращия се статут на фестивала. Съвършено ясно е например, че почти постоянният кръг на страните, които чрез своите състави участвуват във фестивала, дава повод за нов тип програм на концепция, която трябва да се реализира.

— Какъв е отличителният знак на XXVI „Мартенски музикални дни", кое определя техния облик!

— Като първа за страната международна музикална проява през 1986 г. XXVI „Мартенски музикални дни" са посветени на предстоящия XIII конгрес на БКП. В чисто музикален аспект ще се отбележи и 80-годишнината на Д. Шостакович с изпълнението на негови творби.

— Какво Ви прави впечатление в програмата на фестивала, кои състави, изпълнители и произведения предизвикват Вашия интерес!

— Тазгодишната програма е наситена с интересни изяви. Интересуват ме всички: Московският камерен оркестър, Дрезденската филхармония, Филхармонията от Бърно, Яшката филхармония „Молдова". В програмите им фигурират произведения, които несъмнено ще събудят интереса на публиката.

— А какво е мнението Ви за русенското присъствие във фестивалната програма!

— Традиционно силно! И така трябва да бъде, защото участвуват представителните за музикалната култура на града състави — филхармонията, операта, хоровите колективи, младежкият симфоничен оркестър. При това в програмите им фигурират нови произведения за публиката, нови и за репертоара на самите състави.

— През последните години се налага впечатлението за резултатно сътрудничество между Русенската филхармония и Представителния хор „Дунавски звуци". Плод на това сътрудничество ще бъде изпълнението и на голямата кантата „Александър Невски" от Прокофиев, включена в тържественото откриване на фестивала. Защо се спряхте на тази творба и отново на хор „Дунавски звуци" като партньор на филхармонията!

— В музиката на Прокофиев особено ми допада голямата конкретност на образното мислене у композитора, стремежът му да въплъти в творбите си зримата жизнена реалност. Затова преди се обърнах към „Иван Грозни" — ярко национално и дълбоко народно произведение, по същите причини имах желание да реализирам и кантатата му „Александър Невски". За изпълнението на „Иван Грозни" ме привлякоха типичната славянска звукова

(Следва на стр. 3)

Разговора води
Любомир СТЕФАНОВ

Празници на пролетното вдъхновение

(Продължение от стр. 1)

мощ в широкия гласов диапазон на хор „Дунавски звуци". Мисля, че ми допадна гласовата характерност на хора — наситено, сочно, бляскаво и същевременно благородно звучащи, темброво оцветени хорови партии. Не е трудно да се предположи, че и сега изберът ми и предложението, което направих за съвместното изпълнение на кантатата, бяха продиктувани от такива съображения.

Силни и завладяващи са тези произведения. Важно и необходимо за нас като изпълнители е да ги имаме в репертоара си. А хорът явно чувствува тази музика, влага много емоционалност и цялото си майсторство в нейното изпълнение и при това без ни най-малка отсенка на излишно самочувствие. Уверен съм, че и с ораторията „Иван Грозни" и с кантатата „Александър Невски" хор „Дунавски звуци" ще бъде търсен и желан партньор във всички големи музикални прояви не само у нас, но и в чужбина!

— И накрая, за да завършим, какви мисли пораждат у Вас Мартенските музикални дни като феномен в културния ни живот, като принос в развитието и пропагандата на българската музика и културното сътрудничество между социалистическите страни!

— Преди всичко искам да изразя дълбокото си убеждение, че един музикален фестивал, при това международен, не трябва да се превръща в „състязание" на редовния концертен сезон, в своеобразен „музикален брикет", а да се стреми да носи нещо ново, да пропагандира значими произведения, с което да разшири и обогати интереса и любовта на публиката към изкуството. Нови идеи, нови подходи, авангардност в проектирането, всичко това изгражда истинския облик на явлението, прави го още по-желано и очаквано.

По отношение на българската музика нашият фестивал има определено голям принос. Той е истинска твърдина в на родното творчество. Колкото до нови произведения от социалистически композитори — държим широко отворени своите врати. Не може да се отрече и фактът, че в премиерните за Русе и страната изпълнения на произведения от съветски композитори Русенската филхармония държи първенствуващо място.

Нашият фестивал, както споменах, още няма утвърден статут, но какво пречи да има конкретен, изпълнен с нови идеи дългогодишен концепционно ангажиран репертоарен план? В него задължително следва да се очертае и изготви стройна, целенасочена и трайна репертоарна линия, която ще е в състояние гъвкаво да реагира на всички тенденции, произтичащи от културното ни развитие. Уверен съм, че това е един от най-кратките пътища за превръщането на фестивала наистина в качествено нов феномен на културния живот не само в нашия град, но и в страната. Русенските музикални традиции, русенският новаторски подход и на културния фронт са сигурна гаранция за това.